

dosarul nr. 3r-154/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Gh. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Instituția Publică Agenția Servicii Publice,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Asociația Obștească „Centrul de Drept al Avocaților” împotriva Instituției
Publice Agenția Servicii Publice cu privire la stabilirea faptului discriminării,
declaratii nulității ordinului, interzicerea încălcării drepturilor,
împotriva încheierii din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și a fost declarat inadmisibil
apelul depus de Instituția Publică Agenția Servicii Publice,

c o n s t a t ă:

La 10 octombrie 2017 Asociația Obștească „Centrul de Drept al Avocaților”
a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP Agenția Servicii Publice cu
privire la stabilirea faptului discriminării, declarării nulității ordinului, interzicerea
încălcării drepturilor.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru
acțiunea a fost admisă parțial; s-a stabilit faptul discriminării directe a persoanelor
apatride, refugiate și beneficiarilor de protecție umanitară în comparație cu cetățenii
Republicii Moldova, pe criteriu de cetățenie, prin impunerea unui preț diferențiat
pentru confecționarea și eliberarea actelor de identitate; au fost declarate nule pct.
9,11,16,18,19 din capitolul 5.5 al Anexei nr. 1 la ordinul Agenției Servicii Publice
nr. 1 din 19.07.2017 cu privire la aplicarea temporară a nomenclatoarelor și tarifelor
la serviciile prestate de către IP Agenția Servicii Publice. În rest acțiunea a fost
respinsă.

La 25 ianuarie 2019 IP Agenția Servicii Publice a declarat apel împotriva
hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând
repunerea în termen a apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe cu
emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă
cererea de repunere în termen a apelului și a fost declarat inadmisibil apelul depus
de IP Agenția Servicii Publice.

La 18 iunie 2019 IP Agenția Servicii Publice a depus recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri prin care a admite cererea de repunere în termen a apelului.

În motivarea recursului recurentul a indicat că la pronunțarea hotărârii din data de 18 decembrie 2018 nici un reprezentant de-al său nu a fost prezent din motivul participării acestora pe alte dosare. Iar, actul emis a fost remis în adresa instituției la data de 23 ianuarie 2019.

Mai invocă că chiar pe scrisoarea de însoțire a copiei hotărârii este indicat că aceasta a fost întocmită la data de 17 ianuarie 2019 și expediată conform datei de pe plic la 22 ianuarie 2019 în adresa IP Agenția Servicii Publice, care a recepționat-o la data de 23 ianuarie 2019, depunând apel nemotivat la 25 ianuarie 2019.

Astfel, consideră că instanța de judecată nu a respectat prevederile legislației la capitolul informarea participanților cu actul judecătoresc emis.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este depus în termen, având în vedere faptul că conform avizului de recepție recurentul a recepționat copia încheierii instanței de apel la data de 05 iunie 2019 (f.d. 136). Astfel, recursul depus la data de 18 iunie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Studiind materialele dosarului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 25 ianuarie 2019 IP Agenția Servicii Publice a declarat apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând totodată și repunerea în termen a apelului.

Urmare, prin încheierea din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă repunerea în termen și a fost declarat inadmisibil apelul depus de către IP Agenția Servicii Publice din motiv că a fost depus după expirarea termenului stabilit de lege.

Instanța de recurs remarcă că în conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform prevederilor art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Reieșind din prevederile art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Instanța de recurs accentuează că la caz procedura administrativă a fost inițiată la 10 octombrie 2017, fiind reglementată de Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, iar în cazul în care, procedura prealabilă, după intrarea în vigoare a Codului administrativ, se referă la o procedură administrativă inițiată pînă la 1 aprilie 2019, de asemenea, se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții

În conformitate cu art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special cînd apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).

În conformitate cu art. 362 alin. (1, 3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Actele cauzei denotă faptul că dispozitivul hotărîrii primei instanțe a fost pronunțat la data de 18 decembrie 2018.

Astfel, termenul de declarare a apelului atît în baza art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, cît și în baza art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, este de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii și a început să curgă de la data de 19 decembrie 2018, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărîrii contestate și a expirat la data de 19 ianuarie 2019. Însă, cererea de apel a fost depusă de IP Agenția Servicii Publice la data de 25 ianuarie 2019, adică peste termenul de 30 de zile prevăzut de lege.

Prin urmare, apreciind condițiile de depunere a cererii de apel prin prisma art.258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție conchide că apelul a fost depus de către IP Agenția Servicii Publice în afara termenului stabilit de lege.

Totodată, apelantul a solicitat repunerea în termen a apelului, invocând că reprezentantul său nu au fost prezent la pronunțarea hotărârii, iar hotărârea primei instanțe au recepționat-o la data de 23 ianuarie 2019 .

În conformitate cu art. 116 alin.(1, 3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Instanța de recurs reiterează că termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

Colegiul relevă că instanța de apel justificat a menționat că IP Agenția Servicii Publice nu a prezentat careva probe pertinente și concludente de repunere a cererii de apel în termen, precum și nu a invocat vreun motiv convingător în acest sens.

Argumentul invocat de către recurent precum că, hotărârea primei instanțe a recepționat-o la data de 23 ianuarie 2019 nu poate fi reținut, deoarece art. 232 alin. (1) din Codul administrativ și art. 362 alin. (1) CPC nu condiționează termenul de 30 de zile de declarare a apelului din data aducerii la cunoștință a dispozitivului hotărârii, dar din data pronunțării acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

La acest capitol instanța de recurs notează că apelantul a cunoscut despre judecarea cauzei și, implicit, despre adoptarea hotărârii, or, acesta a fost legal citat pentru examinarea cauzei (f.d. 24,39,57), a prezentat referință (f.d. 43), a participat la ședințele de judecată (f.d.38,90). Prin urmare, se deduce că instanța de fond a respectat dispozițiile legale ce guvernează instituția comunicării actelor de procedură.

Astfel, apelantul urma să depună diligența necesară de a se informa la ce etapă de examinare se află procesul și, după caz, să facă cunoștință cu hotărârea pronunțată, să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Popov versus Moldova (nr. 2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), și să conteste în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt, însă, ignorat de recurent, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

În asemenea circumstanțe, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel just a respins cererea de repunere în termen a apelului și temeinic și legal a declarat inadmisibil apelul depus de IP Agenția Servicii Publice.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b), art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Instituția Publică Agenția Servicii Publice.
Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru